

23 585**Protocol tot wijziging van het op 22 juli 1991 te Koeala Loempoer ondertekende Protocol tot wijziging van de op 5 maart 1973 te Jakarta ondertekende Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Indonesië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol; Jakarta, 23 augustus 1993****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 17 januari 1994

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 19 januari 1994.

De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 18 februari 1994.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet,¹ de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 23 augustus 1993 te Jakarta tot stand gekomen Protocol tot wijziging van het op 22 juli 1991 te Koeala Loempoer ondertekende Protocol tot wijziging van de op 5 maart 1973 te Jakarta ondertekende Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Indonesië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol (Trb. 1993, 136).²

Een toelichtende nota bij het Protocol treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Art. 91, (1), add.art. XXI, (1)(a) G.W. en art. 61, (3), G.W. 1972.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

S-BEL
S-IZ

Toelichtende nota

Op 22 juli 1991 is tussen Nederland en Indonesië een Protocol gesloten (Trb. 1991, 133) waarmee een gedeeltelijke herziening wordt beoogd van de op 5 maart 1973 te Jakarta gesloten Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol (Trb. 1973, 53 en 1975, 21).

Aanvankelijk is in de onderhandelingen over bedoeld Protocol overeengekomen dat de bepalingen ervan in het algemeen toepassing zullen vinden vanaf een vaste datum, te weten 1 januari 1988, dus onafhankelijk van de datum van inwerkingtreding. Door de vertraging in de ondertekening – het gevolg van het zoeken naar een voor beide kanten bevredigende omschrijving van het Indonesische verdragsterritoir – zou dit inmiddels neerkomen op terugwerkende kracht; iets dat in de onderhandelingen destijds niet is beoogd. Dit element van onbedoelde terugwerkende kracht is aan Nederlandse kant voorafgaand aan de ondertekening van het Protocol onderkend. Om niet nog grotere vertraging te riskeren en omdat deze terugwerkende kracht in macro termen nauwelijks materiële betekenis zou hebben – de financiële gevolgen van het Protocol zijn naar schatting voor zowel de Nederlandse overheid als het Nederlandse bedrijfsleven zo goed als nihil – is er bij de ondertekening niettemin van afgezien de datum van toepassing opnieuw ter sprake te brengen. Daarnaast bestond het voornemen om de terugwerkende kracht in Nederland niet te effectueren in die enkele gevallen waarin zij tot nadeel van belanghebbenden zou strekken.

Eerst geruime tijd na de ondertekening van het Protocol is door de Indonesische regering evenwel sterk aangedrongen op het wegnemen van deze terugwerkende kracht. Van Indonesische zijde werd kenbaar gemaakt dat moeilijkheden bij de goedkeuring van het Protocol te voorzien waren indien op het punt van de terugwerkende kracht niet eerst een oplossing zou worden gevonden. Hierbij dient te worden bedacht dat uitvoering van de terugwerkende kracht in Indonesië, anders dan in Nederland, in bepaalde gevallen ook teruggaaf van reeds geheven bronbelasting – hoe bescheiden de omvang daarvan macro ook moge zijn – zou meebrengen. Mede gezien de geringe financiële belangen aan Nederlandse kant zoals hiervoor aangegeven, is aan de Indonesische aandrang gehoor gegeven. Door het onderhavige aanvullende Protocol wordt aan het Protocol van 22 juli 1991 bedoelde terugwerkende kracht ontnomen via een wijziging van de inwerkingtredingsbepaling.

Overeengekomen is thans het eerdere Protocol van 22 juli 1991 van toepassing te doen zijn op bronbelasting terzake van dividenden, interest en royalty's die betaald of betaalbaar gesteld zijn op of na de eerste dag van de maand volgend op de datum van inwerkingtreding van dat Protocol. Voorts is met betrekking tot andere belastingen overeengekomen het Protocol 1991 van toepassing te doen zijn op belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het jaar van inwerkingtreding van dat Protocol.

De wijziging van de inwerkingtreding strekt zich overigens niet uit tot een specifiek onderdeel, namelijk artikel II, onderdeel II, van het Protocol van 22 juli 1991. Het daar bepaalde strekt ertoe te voorkomen dat een in Indonesië gelegen vaste inrichting van een Nederlandse onderneming, die sedert een herziening van de nationale wetgeving van Indonesië per 1 januari 1984 voor de toepassing van die wetgeving als inwoner kwalificeert, ook als inwoner van Indonesië in de zin van het belastingverdrag zou moeten worden aangemerkt. Deze protocolbepaling is krachtens

artikel III, tweede lid, van toepassing met ingang van 1 januari 1984 en sluit aldus aan bij de herziening van de Indonesische wetgeving op dit punt.

Met artikel I van het aanvullend Protocol wordt een redactionele omissie hersteld in letter l van Artikel I van het Protocol van 22 juli 1991.

Evenals het eerdere Protocol zal het aanvullende Protocol, wat het Koninkrijk betreft, uitsluitend voor Nederland gelden.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).